

A FELTÁMADÁS ÜNNEPE

Jegyzet Jim Sanders tanításából
2011. április 24.

Hallgatom a prédikátorokat a műholdas tévé csatornákon, és a prédikátorok szájából lehet hallani, hogy Isten valami *nagy dologra készül*. A legutóbbi imakonferenciánk végén Isten kinyilvánította*, hogy a *csodatévő erők munkái* lesznek jelen a szolgálatainkban.

Az elmúlt héten hallgattam az egyiküköt, aki elmondta, hogy kétszer is elragadtatott a mennybe az élete során, és Istennek szándéka van azzal, hogy pont *ebben az időben* születünk ide a földre. A jelenlegi történésekből itt a földön láthatjuk, hogy olyan dolgok történnek, ami előtte soha nem volt tapasztalható, Isten soha nem engedte meg ezeket.

Óriási *angyali seregek* vannak kiárasztva a földre, hogy tevékenykedjenek, tehát a rosszat Isten túlnyomó számban szeretné kompenzálni, a *jó erőt hordozó* angyali seregekkel. A hitünk is egy olyan szinten van *megpróbálva*, ahogy soha előtte nem volt tapasztalható.

Említettem már régebben is, de most is mondom, hogy ahhoz, hogy *győztesek* legyünk nagyon fontos, hogy a *megfelelő helyünket elfoglaljuk*. Sokan ugyanis nincsenek az Istentől rendelt helyükön. Vannak, akik még a munkahelyüket tekintve is rossz helyen vannak.

A fiam életében is most tapasztalható ez a gyors váltás, öt év után egy új munkahelyre került, több hónappal előtte jelezték már neki, hogy változás következik. Ahogy megnyílt az ajtó, azonnal betette a lábát, egy olajcégnél dolgozik most a menedzsmentben. Fort Worthben tervezte, hogy hosszabb ideig marad, vett ott egy házat is, de a dolgok megváltoztak, onnan most el kellett jönnie.

Így kell lenni mindannyiunknak, *azonnali engedelmességet* kell mutatnunk az Úr felé. Van, hogy meg kell változtatni a munkahelyünket, munkánkat, van, hogy ez nem előnyös számunkra, hanem inkább káros tényező, de *Isten kegyelme elegendő* ilyenkor is. Tehát, még ha szenvedésekkel párosul, akkor is nagyon fontos, hogy a megfelelő *helyen*, megfelelő *időben* legyünk.

Istentől ugyanis olyan *áldásokat* tudunk elfogadni, amely a mi *hitünk* szerint való, nem az Ő képességei szerint jönnek az áldások ránk. A holdra is képes lenne minket átranzportálni egy pillanat alatt. Sok mindent azért nem tud Isten elvégezni az életünkben, mert nincs a szívünkben. A szívünkben lévő *hit által* tudja azokat *megcselekedni*. A hit az szívbéli dolog, *szellemi* eredetű. A hit pedig *hallásból*, és újra hallásból [az Ige hallásából] *ered*.

Az édesanyámnak volt két lánytestvére, nekem két nagynéném. Az egyik nagynéném egy autóbaleset következtében teljesen lebénult, teljesen béna lett. Az orvosok azt jelentették, hogy egész életében béna lesz, és gyermekei sem szülehetnek. A nagyszülők már akkor meghaltak, és az édesanyámat, mint tinédzsert, ők nevelték, ők voltak az idősebbek. Így tehát a családban volt egy nővér, aki bénult volt.

Édesanyám és a másik testvére, minden nap *megmasszírozták* a testét, és közben azt mondták, hogy te *teljesen rendbe jössz*, fogsz még járni, és *gyermekeid is lesznek*. Az orvos,

ahogy ezt hallotta, megharagudott, és azt mondta, hogy ez nem igaz, mert soha nem fog tudni járni, és soha nem lesznek gyermekei. Azonban született tőle két unokatestvérem, mindketten élnek még.

Ezt *mondta szorgalmasan* nap, mint nap, és egy év után lehetett látni, mondta az édesanyám, hogy meg tudja mozdítani az újait. Úgy gondolta, hogy szinte látta, hogy az úját megmozdította, de *kitartóak* voltak egész nap. És a *hit hallásból*, Isten Igéjének a hallásából van.

A nagynéném baptista volt, hívő volt, de a biblikus hitről, hogy az miként működik, semmilyen ismeretük nem volt. Megkérdeztem tőle, és azt mondta, hogy ugyan, hát az nem volt semmi sem. De viszont az egy *hatalmas csoda* volt, ami velük történt. És ez *szeretet*, és *odaszántság* által történt, és a Róma 10/17 alapján, a hit hallásból, és hallásból van, és hallásból van.

Az ember azért kerül *kötésekbe*, mert a *gondolatai* olyanok, ha az ember szeretné, hogy az életébe változások jöjjenek, akkor alapvetően fontos, hogy a gondolatait megváltoztassa. Ugyanis a gondolataink kötésekben tartanak minket.

Amit *mások számára* lehetővé teszel, hogy megtörténjen, Isten azt *számodra is előhozza*, és veled is meg fog történni az, az áldás. Mondom pl. ezt azoknak, akik velünk imádkoznak, hiszen ez az *április* hónap a *közbenjáró* imádságoknak a hónapja. Előkészíti azt az evangélizációs munkát, amit a nyáron szeretnénk véghezvinni, nagy erők bedobásával. Ha Isten valami *nagyra készül*, hogy azt megcselekszi, én szeretnék abban *benne* lenni.

A június hónap második felétől, amikor a gyermekek már az iskolát elvégzik, és nyári szabadságok vannak, szeretnénk ezt a munkát elkezdni kedd, szerda, csütörtökönként. A pásztorok már többen jelezték, hogy hol látják, és akarják megvalósíthatónak ezt a nyári munkát, és kérlek benneteket, hogy jelezzétek is, hogy tudjunk tervezni a nyarat tekintve.

Mert *evangélizálni* fogunk, és ez a *legfontosabb*, ami Isten tálcáján jelenleg számunkra fel van kínálva. Ha az ember a világban él, és elveszti a lelkét a világnak, akkor az, nem sok jót hoz számára. Újra, és újra végignézzük az *üdvösséggel* kapcsolatos igesort. Az Úr mutatta nekem ma reggel, hogy húsvét napját ünnepelevén, milyen tanítás hangozzék el.

Ha visszatekintünk az elmúlt négy evangélizációs napunkra, és megnézzük, hogy kik jöttek el ezekre, csodálkoztunk azon, hogy honnan tudták ezek az elveszettek, hogy lehetőség van, hogy eljöhessenek, a *közbenjáró imáinknak a válaszaként* hozták el őket az angyalok az összejövetelekre. Lehetett látni rajtuk, hogy *igazán elveszettek* voltak.

Nagyon *egyszerű* ez a dolog, és már sokszor elmagyaráztam, és nem értem, hogy a keresztények miért teszik ezt oly nehézkesé. Még volt, hogy ki is gúnyoltak minket emiatt. Szoktam *példának* hozni, hogy ha egy kiváló szakácsnő egy születésnap tortát süt, és azt mondja, hogy veszek hozzá egy kis cementet, egy kis salakot és ezt meg, azt még hozzáadok, és ebből megsüti azt az igen finom süteményt.

A keresztények kézzelfoghatóan ezt teszik, amikor a *rendeléseikkel* kötésekbe helyezik a hívőket. Mindazokat az ostoba dolgokat, amelyeket *hozzátesznek* az Evangéliumhoz. Ugyanis, ha magunkat elég jónak tudnánk kovácsolni, hogy *jók legyünk* Jézusnak, azok által a megvallások által, hogy megvalljuk a bűneinket, pl. akkor *nem lenne szükségünk* Jézusra.

Az igazság az, hogy *szükségünk van Jézusra*, pontosan úgy kell odamennünk elé, amint vagyunk. Láttuk így már a város legrészegebb emberét üdvözülni, meggyógyulni, és beteljesedni a Szent Szellemmel. Ha valaki így kijózanodik, és meggyógyul, azt az egész város szeretné megnézni, hogy miként történt.

Ugyanis nem cselekedetekből tette, nem volt neki hozzá saját megigazító cselekedete, mert nem volt semmije, amit odaadhatott volna, *kegyelemből* van, amit el kell fogadnunk Istentől, ez az üzenetünk.

Korinthus II. 5/19 Minthogy az Isten volt az, aki Krisztusban megbékéltette magát a világot, nem tulajdonítván nékik az ő bűneiket, és reánk bízta a békéltetésnek Igéjét.

Ez történt azon a bizonyos kereszten, Jézus a mi *bűneinket vette* magára. Ő ugyanis bűnt nem követett el. Ha a sötétségnek a fejedelemsége tisztában lett volna azzal, hogy mit tesznek Jézus keresztre feszítésével, soha nem feszítették volna keresztre a dicsőség Urát, de *nem láthattak bele* Istennek a terveibe.

Jézus pedig látta az *előtte lévő örömet*, amikor a keresztre feszítést szenvedte. Amennyire az ördög belelátott, ő úgy látta, hogy Jézus követte el azokat a bűnöket, mert ezért *elkülönített* Istentől, azáltal, amit olvasunk itt a...

21. Mert azt, aki bűnt nem ismert, bünné tette értünk, hogy mi Isten igazságává tétessünk Őbenne.

Isten tette az Ő Fiát, *Jézust bünné*, és ezáltal tett *minket Isten igazságává* Őbenne, Jézusban. Ezt fogom nektek megmutatni egy pár percen belül, hogy ezt miként tette. Az ördög nagy hibát követett itt el, ugyanis, ha látta volna, hogy mi történik a *keresztre feszítéssel*, soha nem feszíti keresztre a dicsőség Urát.

A tizenkét tanítványával együtt az Úr Jézus *Úrvacsorát* vesz, és ma ezt mi is megtesszük itt, mindannyiótokkal együtt, a Biblia ugyanis tanítja, hogy ezt cselekedjük az Ő emlékezetére, mi is részesedjünk az Úrvacsorából.

Márk 14/22 És mikor ők ettek, vette Jézus a kenyeret, és hálákat adván, megtörte és adta nékik, mondván: Vegyétek, egyétek; ez az én testem.

23. És vette a poharat, és hálákat adván, adta nékik; és ittak abból mindnyájan;

24. És monda nékik: Ez az én vérem, az Újszövetség vére, amely sokakért kiontatik.

Ez a *mi szövetségünk*, ez volt az a szövetség, amely velünk kötött meg, az úgynevezett pogányokkal. Ugyanis nekünk előtte nem volt szövetségünk Istennel, mert mi elveszettek, és *szövetség nélkül* valók voltunk ebben a világban.

A zsidóknak, az *izraelitáknak* volt szövetségük Istennel, a világ *többi* népének nem. Isten szemében a világ maradéka *kárhozat* alatt volt. De Isten *tervében* szerepelt, hogy *megváltja* mindazokat, akik *törvény alatt* voltak, és azokat, akik *törvény nélkül* valók voltak a világban.

Én a *pogányok* közé soroltattam be, ugyanis nekem nem volt szövetségem Istennel, én elvesztett voltam. A Bibliában sokszor találkozol azzal a kifejezéssel, hogy azok, akik a törvény alatt vannak, és azok, akik a törvény nélkül valók.

Mondja azt az Írás, hogy ez az Újszövetség, egy *jobb szövetség*. Nem tartozom az Ószövetség alá, mert soha *nem tartoztam* a törvény alá. Ezért a törvény *átka sem* vonatkozott rám, a zsidók tartoztak oda, a zsidók kaptak ez alól megváltást.

Isten azonban *mindannyiunk* számára cselekedett az Úr Jézusban, ezt tette számunkra. Az Efézus 2. fejezetében lehet olvasni, hogy amikor Ő meghalt a kereszten, akkor mi is *meghaltunk* Ővele, és amikor Ő feltámasztott a halálból, akkor mi is *feltámadtunk* Ővele. Akkor kerültünk be a *családba*, és társörököseivé váltunk Krisztusnak.

Ellapozunk a Róma 4-re, és ez az, amit az *üdvösség imában* meg is vallunk.

Róma 4/24 Hanem miérettünk is, akiknek majd tulajdoníttatik, azoknak tudniillik, akik hisznek abban, aki feltámasztotta a mi Urunkat: Jézust a halálból.

25. Aki a mi bűneinkért halálra adatott, és feltámasztott a mi megigazulásunkért.

Vagyis *felmentést kaptunk*, ha bírósági kifejezéssel akarnék élni. Vádat emelnek ellened, megvizsgálják az ügyet, tanukat hallgatnak ki, és a végén felmentenek téged a vádak alól, teljesen *bűntelennek* nyilvánítanak. Mintha soha *nem cselekedted* volna azt meg.

Ennek a cselekedetének a legfontosabb része, amikor Ő *feltámadt* a halálból, és ma a feltámadás napját ünnepeljük. Amikor Ő *meghalt* a bűneinkért, ez *elegendő* lett volna ahhoz, hogy a mennybe kerüljünk vele. De Ő ennél többet tett, mert amikor Ő *feltámadt* a halálból, akkor Ővele együtt mi is *feltámadtunk*, és *Isten fiaivá* lettünk.

Az *üdvösségünk elfogadásához* vissza kell mennünk a Róma 10. fejezetébe, és itt el kell olvasnunk a két alapverset:

Róma 10/9 Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta Őt a halálból, üdvözülsz.

Tehát mi az, amit hinni kell? Miért kell hinni? Azért, mert Ő él! Ha Ő él, mi is *élünk* Őáltal, mert Ő *feltámadt* a halálból, és ezt *kijelentésként* kell megkapnod Istentől. Mert ha *hiszed* azt, hogy Ő *feltámadt* a halálból, akkor te is megfelelőnek *minősítetsz* a hited által, hogy te ezt hiszed, hogy te is *feltámadtál*.

13. Mert mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét, megtartatik.

Húsz évvel ezelőtt, amikor először Szegedre mentem, akik ott jelen voltak az összejövetelen, újjászülettek, meggyógyultak, és beteljesedtek Szent Szellemmel. Pünkösdiek pedig eltakarták a szemeiket, azon voltak nagyon elcsüggedve, hogy soha nem vallották meg a bűneiket, hogyan lehet akkor mindez? Ez biztos, hogy nem lehet így jó, mert nem vallották meg a bűneiket. Nem volt ugyanis elképzelésük, *tiszta látásuk* az üdvösségről.

Egész életemben hittem Jézusban, *újjászületve* mégis 33 éves koromban lettem, mert a 9-es vers szerint soha *nem vallottam* meg Jézust életem Urának.

10. Mert szívvel hiszünk a megigazulásra, — és ez kegyelemből van: mert kegyelemből tartattatok meg hit által, és ez nem töletek van, Isten ajándéka ez, nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék — szájjal teszünk pedig vallást az üdvösségre.

Egyszer egy ember azt mondta nekem, eljött vagy ötven alkalomra, és azt mondta, hogy Isten eltéveszti, mert csak a rosszakat, a bűnösöket gyógyítja meg, és azok pedig, akik aranykeresztekkel jönnek, azok meg nem kapnak semmit. Azért, mert olyan *büszkék* a saját igazságukra.

A bűnösök nem tudták felmutatni az ő jó cselekedeteiket, úgy jöttek Isten elé, amint ők voltak, és *elfogadták a gyógyulásukat*, elfogadták az *üdvösséget*, elfogadták a *Szent Szellemet*. Ez az ember pedig megállapította, hogy Isten elvétí, hogy kiket gyógyít meg. Mindig a rosszakat gyógyítja meg.

Tehát mit kell tenni? Mondja, hogy a *szívvel* kell *hinni*. **Mert szívvel hiszünk a megigazulásra, szájjal teszünk pedig vallást az üdvösségre /10-es vers/.** A szánk az éles kard, amin kijön ez a szó.

Hagin életében történt, hogy imádkozott az Úrhoz, mert nem látta tisztán azt, hogy miért van, hogy akik jönnek az alkalomra, csak a *fele születik újjá*. Azt mondta az Úr, ha így teszed, ahogy mutatom neked, akkor 100 % siker lesz. Ezért mi is így tesszük. Pár millió embernél bevált ez, nagyon sokan üdvözültek.

Így, ha valaki a vallásos terveivel jön elő, nem figyelek ezekre. Ma kora reggel is jöttek ilyen vallásosak és körbejártak, nem tudom miért jöttek, azután eltűntek. Lehet, hogy a keresztet látták meg, lehet, hogy démonoktól tartottak, de elmentek. Az elképzelések a fejekben, - amikor a *vallásosság keveredik* bele.

János 20/30 Sok más jelt is tett ugyan Jézus az Ő tanítványai előtt, amelyek nincsenek megírva ebben a könyvben;

31. Ezek pedig azért írtak meg, hogy higgyétek, hogy Jézus a Krisztus, az Istennek Fia, és hogy ezt hívén, életetek legyen az Ő nevében.

Ha ezt hiszitek, *örök életetek* van. Ha *megvallod hangosan*, hiszed, hogy Ő az Isten Fia, hiszed, hogy *feltámasztatott* a halálból a te megigazulásodért, előtte hiszed, hogy Ő *meghalt* a te bűneidért, és *megkéred*, hogy legyen a te életed Ura, *megvallod* Őt, mint az *életed Urát* és Megváltóját, akkor *kormányt váltottál*, az egyik kormányzásból kijöttél, és egy másik alá kerültél.

Az ördög gyermeke voltál, és *Isten gyermekévé* lettél, örök élet kerül a szellemedbe, *új teremtéssé* leszel, a régiek mind elmúltak, újjá lesz minden. Az ó ember meghalt, a szellemed *újjá lett*, örök életet kapott. Ez nem a lelkünk, a lelkünk az értelmünk, az érzelmeink és az akaratunk.

Az érzelmeinkben még mindig ott vannak a *múltbeli* karcok, sérülések, a *testünk* ugyanazt akarja, mint régen, mindegy mi volt az a szokás, fagyalt, kóla, sör, vagy cigaretta. Ugyanis a *belső emberedben*, a bensődben változtál meg, és abban kell növekedned, hogy az kezdjen uralkodni a külső felett, mert a *világban* kaptuk a felnevelésünket.

Isten azt mondja erről, hogy az *én gondolataim*, nem a ti gondolataitok, az én gondolataim *magasabban* vannak, a ti gondolataitoknál, de azok a gondolatok is mind benned vannak, mert ezek is a szellemed *részévé váltak* az újjászületésnél és a *szellemeddel* kell egy *akaratra* kerülnöd.

Ahogy belenézünk az Igébe, és halljuk az Igét, hitünk *születik* belőle, és utána nagyon könnyen meg tudunk *ragadni* a világban valakit, és az *Úrhoz vezetni*. Tizenöt évvel ezelőtt valaki elment tőlünk, mert azt mondták neki, hogy az itteni tanítások mind hazugságok, nem működik így az üdvösség.

De azt válaszolta, hogy de igenis ez az igei út működik, mert én is itt születtem újjá. A mi *alapunk* az Igén kell, hogy legyen, **mert újonnan születettek nem romlandó magból, hanem romolhatatlanból, Istennek Igéje által, mely él, és megmarad örökké.**

Nagyszalontán voltam, és tartottam ott egy evangélizációs alkalmat. Előtte is jártam ott, és egy fiatalember elmondta, hogy az édesapámmal volt egy álmom, az egyik éjszaka, az édesapám a mennyben van már. És az édesapja azt mondta neki, hogy itt a *mennyben* nem sokat ismerek, csak *néhányat*. A néhány, az nyolc alatt van, és a többieket nem is ismeri, és egy *vallásos* városban nőtt fel.

Mindenki vallásos volt körülötte, mint ahogy én is, meg Hagin is. Vele az történt, hogy miután meghalt, a *pokol kapujához* került három alkalommal, pedig hetente négyszer járt gyülekezetbe, és *nem volt újjászületve*. De a végén megtalálta az Igében, hogy ez miként van.

Ahogy zuhant lefele a pokolba, kiabálta, hogy a gyülekezetbe tartozom, megkeresztelkedtem a gyülekezetben. Megvallottam a bűneimet a gyülekezetben. De ez süket fülekre talált. Az *Úrat befogadtad-e?* Meg kell *Őt vallani* a te hited által. És amikor ezt megteszed, akkor az Úr Jézus nevében Isten *örök életet* impartál, vagyis közöl a szellemeddel. Azonnal, egy szempillantásban megváltozol, *Isten természete* lesz a részed örökre.

Csak azok, akiknek a szellemükben ott van ez az <i>örök élet</i> , akik <i>újjászülettek</i> , azok <i>mehetnek a mennybe!</i>
--

És Isten szeretné, ha a mai napon ezt megértenéd, azért megyünk végig ezeken az Igehelyeken. Szeretnénk egy *friss kenettel*, és egy megújult elmével hazatérni. Amikor életedben először fogsz valakit az *Úrhoz vezetni*, hogy üdvözüljön, ha nem *gyakorlatozod* magad előtte benne, úgy fogsz járni, amint én jártam először, megszólalni sem tudtam, annyira lemerevedtem, mert az *Úr könyörületesége* oly hatalmas volt rajtam.

Egy szó nem jött ki a számból, a fejemben sem volt semmi, hogy mit mondjak, de az Úr Szelleme rajta volt a másikon, és az Úr könyörületesége is ott volt, én pedig teljesen néma voltam. Ekkor elhatároztam, hogy másként lesz. Hazamentem, ezerszer elmondtam, felvettem kazettára, visszahallgattam ezt az imát, és akkor előjön.

Amikor az Úrhoz akarsz *vezetni* valakit, ott lesz ez a *jelenlét*, így lehet az Úr jelenlétét magad körül tudni. *Ragadj* meg valakit az Úrnak, az Úr meg fog *áldani* érte.

Korinthus I. 15/1 Esetekbe juttatom továbbá, atyámfiain, az Evangéliumot, melyet hirdettem néktek, melyet be is fogadtatok, melyben állotok is,

2. Amely által üdvözültök is, ha megőrzitek, aminémű beszéddel hirdetem néktek, hacsak nem hiába lettetek hívőkké.

Vagyis *emlékezteti* őket, - látjátok, ez az, amit prédikáltam néktek.

3. Mert azt adtam előtökbe főképpen, amit én is úgy vettem, hogy a Krisztus meghalt a mi bűneinkért az Írások szerint;

4. És hogy eltemettetett; és hogy feltámadott a harmadik napon az Írások szerint.

Hallelúja! És ezt is bele kell venni a *megvallásunkba*. A II. Korinthus 5/17 mondja, hogy ha befogadtad az Urat, akkor *új teremtés* lettél Krisztusban.

Korinthus II. 5/17 Azért ha valaki Krisztusban van, - bárki – új teremtés az; a régiek elmúltak, ímé, újjá lett minden.

Azon az estén tette ezt, és Új szövetségre lépett velünk. Istennek egy hatalmas hitcselekedete volt ez, hogy minket is látott Őbenne, a *Fiában látott*, hogy meghaltunk Ővele, és *feltámadtunk* Ővele, és akkor *igazzá* tétettünk. És azt is írja az Írás, hogy Ő bölcsességgé tétetett minékünk, *szentséggé* tétetett minékünk, *megváltássá* tétetett minékünk. Ezt így végezte el Isten. A mai napon erről szerettünk volna megemlékezni, hogy mi az, amit Ő elvégzett értünk. Dicsőség az Úrnak! Ámen!

A jegyzet forrása: www.bekevar.fw.hu